

Občasník

HORŠICKO

necenzurované

...zprávy, informace, zajímavosti

od Zlatého potoka...

Noviny Obce Horšice * 18. ročník * číslo 95* prosinec 2017 * cena výtisku 5,- Kč

Slovo starosty úvodem

Vážení spoluobčané a čtenáři našeho Občasníku Horšicko. Využívám této příležitosti k tomu, abych poděkoval všem našim dopisovatelům a autorům fotografií, kterými dostal náš zpravodaj svou specifickou tvář. Samozřejmě, že v barevném provedení by to bylo hezčí, ale bohužel také finančně nákladnější. Každopádně je nutné snahu našich spolupracovníků ohodnotit, pochválit je a poděkovat jim neboť stejně jako naše redakce, tak i oni činí všechno bez jakéhokoliv nároku na honorář. Po Novém roce vstoupíme do 19. ročníku vydávání Občasníku Horšicko a předpokládám, že

před koncem volebního období na podzim r. 2018 dosáhneme kulatého pořadového čísla 100.vydání. **Přeji všem čtenářům i spoluobčanům hezké a šťastné letošní Vánoce, aby do nového roku vykročili tou pravou nohou, a mohli se těšit dobrému zdraví a radosti ze spokojeného života. Abychom v našich obcích žili ve vzájemném porozumění a dokázali se s jistým nadhledem přenést nad malichernostmi, které život na vesnicích přináší. Určitě nás zaskočí nebo překvapí dost jiných věcí a záležitostí podstatnějších a důležitějších.**

Starosta Miroslav Čepický

Mikuláš v Horšicích

Už v průběhu naší poslední hromadné akce pořádané horšickými hasiči, kterou byl lampionový průvod, přišli naši mladí členové s dalším bezvadným nápadem. Uspořádat pro děti nové a nečekané překvapení. Rodiče tak dostali možnost objednat si pravou mikulášskou návštěvu až do domu. Hned po setmění v předvečer svátku sv. Mikuláše se tak Mikuláš s andělem a třemi čerty, vydali na obchůzku Horšicemi, aby dobrotami obdarovali hodné děti a těm zlobivým domluvili, že jestli se nepolepší, tak příští rok už by pro ně tahle návštěva Mikuláše a hlavně čertů, nemusela takhle dobře dopadnout. Prozatím na Mikulášskou obchůzku nemám žádné ohlasy od jiných rodičů, ale podle toho jak to probíhalo u nás doma hodnotím tuhle akci jako velmi zdařilou. Moc děkuji všem, kteří se na akci nějakým způsobem podíleli, ať už na vlastní obchůzce, nebo třeba jen na její přípravě. A už teď se těším na příští rok, ve kterém jak doufám, Mikuláš a spol. přijdou do Horšic znovu.

V. Náprstek

Vichřice, kostel a poděkování hasičům

Několika slovy bych se rád vrátil k meteorologickým změnám, které před několika týdny způsobily na území Evropy – a Českou republiku nevyjímaje – značné škody na elektrickém vedení, na domech a stavbách, lesních i jiných porostech a dokonce si vyžádaly i lidské životy. Nepřísluší nám hodnotit to, co vše může být příčinou povětrnostních změn v podobě orkánů a zkázu přinášejících vichřic, ale musíme tuto tvrdou realitu stále častěji prožívat a to znamená také se na ni připravovat. O tom, že v případech přírodních katastrof jsou „na pikeť“ jako první především hasiči, o tom se přesvědčujeme takřka denně v televizních

zpravodajstvích. U nás můžeme být – řekněme v klidu – protože následky vichřice „pouze“ vyvrátily nějaké stromy a větrný vír opět shodil několik tašek z kostela Sv. Matěje. O tom, že k opravě střechy došlo s nějakým zpožděním vědí všichni, kdož zvedli zrak tím směrem. Záležitost totiž neřešila Obec Horšice tak jako v minulosti, nýbrž farnost Přeštice – resp. Církevní stavební technik, kterého o závadě informoval pan farář Karel Plavec. Konec konců - je potřebné vědět, že o objekt se po církevních restitucích obec už nestará. Co se týká odstraňování nepatrných následků vichřice, s tím měli co do činění hasiči z Horšic i z Újezda. Na základě

upozornění paní Drábové, že není průjezdná místní komunikace vedoucí k jejich domu, protože přes vozovku padl strom, zasáhl p. Miroslav Sikyta jakožto starosta SDH Újezd, strom odstranil a komunikaci tak zprůjezdnal. Vítr vyvrátil také stromy při cestě na Henigarov. Dva padly do pole, dva zůstaly jen vyvrácené a jeden padl do vozovky. Jeho odstranění a zprůjezdnání MK v tomto případě provedl velitel SDH Horšice pan Vladimír Náprstek. Nevím, zda se hasiči o své činnosti v tomto vydání Občasníku zmíní, ale každopádně jim patří toto veřejné poděkování ze strany Obecního úřadu v Horšicích

Miroslav Čepický, starosta Obce Horšice

Dopravní automobil pro JSDHO Horšice

Ve chvíli, kdy píšu tento příspěvek, musím s potěšením konstatovat, že naše úsilí o získání dopravního automobilu pro Jednotku sboru dobrovolných hasičů Obce Horšice finišuje. Po peripetii s elektronickým podáváním a doplňováním žádostí o dotace, po vykonání výběrového řízení a po kontrole funkčnosti JSDHO nadřízeným orgánem máme v ruce fakturu s velkým průkazem od nového DA. Pozor! Tím to ale nekončí. Bohužel i já jsem si naivně myslel, že auto dostaneme hotové podle požadavků a kritérií, které musí po stránce vybavenosti splňovat – a basta! Ale všechno je jinak. Auto zn. Mercedes máme, ale teď se muselo na dopravním inspektorátu oficiálně požádat o přestavbu vozidla na vozidlo speciální a až poté, když auto bude mít vše

náležitě, stane se dopravním automobilem jednotky SDH Obce Horšice. Pro nás to znamená – vydržet a napanikařit jako tomu bylo ze strany veřejnosti při podávání naší žádosti!! Neboli – když už to obec dotáhla tak daleko, musí být i hasiči trpěliví a hlavně činit vše pro to, aby DA udrželi. T.zn. být proškolení, akceschopní, táhnout za jeden provaz a dokázat, že jsou hodni tohoto daru od obce. Vždyť obec se na pořízení DA podílí zhruba jednou třetinou nákladů. Vše bude samozřejmě detailně vyčísleno v závěru vyhodnocení dotačních titulů, v účetnictví a inventurách obce. Každopádně je to pro Obec Horšice a JSDHO velmi zavazující. A hasičům přeji, aby auto využívali pro svoji činnost v plné míře a bez poruch.

Miroslav Čepický

Vánoční troubení

Radkovice u Obecního úřadu v 16:00 hodin

Horšice u Obecního úřadu v 16:30 hodin

Újezd – obcházení stavení s rubačem od 17:00 hodin

problémů. Jak všichni víme, má probíhat další etapa opravy silnice II.třfdy Dolce – Skašov. S tím budou spojené objížďkové trasy a na nich devastace stávajících komunikací, tlak na trpělivost obyvatel atd. Co všechno se bude opravovat – je pro mne samotného jakousi záhadou. Sice jsem připomínkoval některé části projektu např. Zpomalovací ostrůvky na okrajích obcí, zpevnění příkopu potoka u Rajtmajerů v Újezdě, plánovaný tvar křižovatky u Tolarů v Újezdě i křižovatky u Trhlíků - ale cožpak já vím, jak dalece na to vezmou projektanti zřetel? Dalším oříškem bude výstavba haly na dvorku čp.59 v Horšicích. Jakmile získáme stavební povolení, musí proběhnou výběrové řízení dodavatelské stavební firmy a další úkony spojené i s financováním celého projektu. Z pohledu současného zastupitelstva obce by mělo dojít ke kolaudaci objektu začátkem podzimu 2018. Takže – jak jsem zmínil – oříšek k rozlousknutí máme před sebou. Jistě se nás – a zejména obyvatel ve Vitouni - nějakým způsobem dotknou i práce ZČE při pokládání zemního elektrického vedení pod chodník a následné povrchové úpravy. Poslední důležitá záležitost, která nás v roce 2018 čeká, budou podzimní komunální

volby. Znamená to, že by občané už nyní měli hledat a oslovovat případné kandidáty a nenechávat vše na poslední chvíli pod heslem – ono to nějak dopadne! Samozřejmě – vždycky všechno nějak dopadlo. Ale neměli bychom spoléhat na to, že někdo za nás vyřeší věc, která se týká obyvatel naší obcí. Někdo? Rovná se NIKDO! Možná je toto sdělení zveřejněno s velkým předstihem – ale myslím, že není důvodů, aby se o volbách do nového zastupitelstva obce nemluvilo včas

Starosta Obce Horšice Mir.Čepický

Hned je důvod k radosti, když se dílo podaří

A pak, že mladí nejsou k ničemu, že se jen flákají a nemáknou ve prospěch něčeho dobrého?! Omyl. Samozřejmě, že mají svoje dětství, svoje mládí, svoje jiné zvyky i návyky, než jsme v jejich věku mívali my – dnes už senioři. Jen se nám jejich způsoby prostě nelíbí a hledáme příčiny proč tomu tak je a jak by to šlo napravit. Kdysi jsem v Občasníku Horšicko dával za příklad oddíl házené v Příchovicích, kam se chodí „vydovádět“ velká část příchovické mládeže. Samozřejmě, že ten kdo nechce, protože je to tak třeba zakořeněné v rodině, tak ten stejně nikam nepůjde, pokud ovšem – nepřijde do party takových svých vrstevníků, kteří mají jeden společný zájem, baví je to a liknavého jedince „strhnou“ do svého kolektivu. Pokud je to zájem v dobrém slova smyslu - pak je určitě na nějakou dobu „vyhráno“. Alespoň do té doby,

nežli se ožení, odstěhuje, apod. Ale jde-li o kolektiv zainteresovaný v dlouho-
spolku, jako je například oddíl nebo v našem volných hasičů a je-li tam schopný a dobrý, nizátor, potom se to všechno, a téměř asi řeknete o čem to jste z obsahu textu velmi hasičích jak v Horšicích, Újezdě. Cožpak horšičtí? do Občasníku napíší, nenechávám mimo zorné Újezda – ti jsou na psané

pějí. A asi právě proto je tady redakce Občasníku, aby sledovala také jejich činnost a prostřednictvím těchto stránek něco o nich napsala. Není žádným tajemstvím, že v Újezdě probíhala v letošním roce oprava požární nádrže. Není ani tajemstvím, že obec má za povinnost mít k dispozici zdroj požární vody a že ten v Újezdě nebyl vyhovující a ten v Horšicích je zcela mimo použitelnost. Opravy, údržby nebo výstavba takové nádrže samozřejmě zasahuje do finančního rozpočtu obce nemalou částkou. Kromě toho, že odborné práce v Újezdě prováděla stavební firma, tak bylo nutné, aby přiložili ruku k dílu i brigádníci. A ti se našli právě v řadách mladých hasičů. Samozřejmě, jak sem předeslal – pod vedením starších organizátorů SDH Újezd, zapojili se do různorodé činnosti, která úzce souvisela s opravou požární nádrže. Už dříve jsem o tom psal, už dříve jim bylo adresováno poděkování a pochvala od starosty obce, ale kýžený výsledek – tj. požární nádrž plná čisté vody – ten na sebe nechal ještě dlouho čekat. Věřme tomu, že elán s jakým se všichni pustili do letošních prací nepovolí ani na jaře v roce 2018 a další drobnější terénní úpravy se uskuteční opět za jejich vydatné pomoci. Vždyť už silně uvažují i o tom, že by na přilehlé louce nacvičovali požární útok, aby se mohli zařadit po bok hasičských družstev v našem okrsku. A to by byl ten pomyslný bonbónek na dortu ! Ať už na hasičském okrskovém cvičení dopadnou jakkoliv, i pouhá účast se počítá a píše body do hodnocení činnosti sboru.

Proto v závěru letošního roku děkuji hasičům z Újezda za veliký kus práce, který odvedli a přeji jim do další činnosti hodně úspěchů ve zdraví, trvalý optimismus a vytrvalost. A když se dílo podaří, hned je důvod k radosti !

parta se rozpadne nějakým způsobem době existujícím zmíněný sportovní případě Sbor dobro- z řad starších členů příkladem jdoucí orga- můžeme jen divit, jak hladce funguje. Teď si vlastně píšu? Uhodli správně: Řeč je o tak ale také o těch v Ti o sobě občas něco konec konců ani já je pole, ale hasiči z slovo mnohem skou-

Starosta obce Mir.Čepický

Světě ! Div se !!

To, co se nyní dovíte, milí čtenáři, udiví bezpochyby stejně tak vás, jako to udivilo celé zastupitelstvo obce. Jedná se o zpracování projektu přístavby haly ke stávající hospůdce čp.59 v Horšicích a s tím související odhalení administrativní chyby. Považte, že za dobu, kterou si pamatují stejně tak dobře já, jako moji vrstevníci a občané starší, změnila budova čp.59 několikrát způsob využití – tj., úředně řečeno - užívání. Z původně obytného domu s prodejnicou majitele pana Janděčky se stala úřadovna pošty, později pošty + kanceláře Místního národního výboru se zasedací místností, a po přestěhování pošty a obecního úřadu do nové budovy čp.7, byla v čp.59 klubovna mládeže a čekárna pro cestující. Později v r.2004 byla přestavěna a řádně zkolaudována prodejna potravin a následně

zkolaudován i výčep piva – neboli hospůdka. A víme, že to začaly provozovat paní Beštová z Radkovic a její matka paní Zajíčková. Na všechno má Obec Horšice (jakožto vlastník stavby) řádná povolení stavebního úřadu v Přešticích a s tím související patřičná „schvalovací razítka“ od zainteresovaných – jako jsou hasiči, hygiena, Telecom a v závěru i platné kolaudační rozhodnutí – tj. povolení k užívání jak je výše uvedeno. Pak následovalo několikaleté zpracovávání územního plánu odbornou projektovou kancelář z Plzně a v ÚP je naprosto logicky tato budova čp.59 označena a vedena jako objekt občanské vybavenosti. Zajímavé je to, že za celou dobu nikdo nezjistil vadu na kráse, za kterou lze označit chybný zápis v katastru nemovitostí a to - že budova je stále vedena jako obytný dům, nikoliv stavba občanské vybavenosti. Změnu neprovedl ani tehdejší MNV, ani nikdo po něm, chybu nezjistila žádná z výše vyjmenovaných institucí a život klidně plynul dál a všichni žili v přesvědčení, že je vše v naprostém pořádku. Až do chvíle, kdy projektant pan Martin Havránek požádal již výše uvedenou Okresní hygienickou stanici o stanovisko k projektu plánované přístavby k objektu čp.59. Ta zjistila, že nemůže dát souhlasné stanovisko, neboť podle nich, k obytné budově nelze přistavět objekt občanské vybavenosti. No – nic naplat – musíme se s tím poprat! Vyhledali jsme ona zmíněná povolení, právoplatná rozhodnutí atd. a s tím jsem vyrazil na Katastrální úřad do Plzně. Tam to kupodivu šlo jako po másle. Paní na přepážce mi pomohla s vyplněním formulářů, zaplatil jsem 1.000,-Kč a druhý den tam jel znovu s doklady, které bylo nutné úředně ověřit. Stalo se, nebezpečí zažehnáno a ve chvíli, kdy čtete tento článek, mělo už by být vše opraveno a v katastru nemovitosti zapsáno správně. No řekněte – napadlo by vás to?

Obecní úřad Horšice

Co nás čeká ?

Kromě toho, že jsou před námi nejkrásnější svátky v roce 2017, kdy se budeme těšit na dárky a z dárek, kdy by se měla lidská srdce sblížovat, kdy by se měly odpouštět malichernosti a vůbec – kdy by se mělo prožívat vánoční období v poklidu a smíru, bude následovat silvestrovské veselí a vstup do nového roku 2018. Budeme hodnotit rok 2017 a možná i několik roků předcházejících, co se podařilo, co nevyšlo podle našich představ, na co nebyly peníze, kdo a proč nám zhatil naše plány, proč něco nebylo tak ale onak, co jsme pokazili a nyní bychom určitě udělali lépe - neboť chybami se člověk učí atd. Život plyne dál, kola dějin se otáčejí a s nějakou pravidelností se opakují určité lidské činnosti, povinnosti, prožitky i požitky. Na jaře zasejeme, v létě sklízíme, v zimě topíme a odmetáme sníh, na jaře jsou Velikonoce, v létě je pouť, na podzim posvícení a v závěru roku Vánoce. Je začátek školního roku, pak pololetní prázdniny, jarní prázdniny, velké letní prázdniny a dovolené. Tak se to prostě točí stále dokola a mohl bych uvést spousty dalších příkladů. Z hlediska společenského mám ale na mysli něco odlišného. Po letošních poněkud teatrálních parlamentních volbách nás čeká hned na počátku roku 2018 volba prezidenta České republiky. Máme na výběr hned několik kandidátů z nichž by se každý rád viděl na trůnu. A bude jen a jediné na nás, komu svůj hlas dáme a koho odsuneme z této

hry na vedlejší kolej. Já chci věřit, že zvolíme člověka oddaného českému národu, který dokáže čelit různým nátlakům médií, zahraničním štváčkům i posmívávkům, v jehož zájmu je rozkvět naší republiky a bezpečnost obyvatel bez imigrantů. Že to bude osobnost ve světě známá a uznávaná. A že to naopak nebude pouze volba hezké nebo příjemné tváře člověka jinak neprůhledného, neřku-li dokonce chamtivého a pro groš snadno poddajného. Nuže – je to v rukách národa – a my jsme jeho nedílnou součástí. Trochu odlehčím vážnost tématu a na úvodní otázku „co nás čeká?“ řeknu, že v rámci našich malých poměrů je to opět velké sousto akcí a s nimi spojovaných

Pokračování...

SPARTA dá gól ! - aneb Hymna fotbalové Sparty Radkovic

Mylně jsem se domníval, že v posledním čísle letošního Občasníku Horšicko nebudu mít vhodné téma, na které bych něco napsal. Ejhle – ono se rodí jedno téma za druhým a to i díky Radkovičské fotbalové Spartě, kde mj. hrají také „naši kluci.“ Letmým ohlédnutím do historie chci připomenout, že mužstvo Sparty Radkovic vzniklo v roce 1939 a shodou okolností to bylo tak, že i mezi zakládajícími fotbalisty bylo několik „horšičáků“. Koho by to snad zajímalo podrobněji, tak je k dispozici brožúrka, kterou vydala Sparta Radkovic a jsou tam samozřejmě i jména a fotografie fotbalistů a činovníků z té doby a let následujících. Pouze jedno ! Nějakou svoji hymnu. Možná to pro někoho teď vyzní jako možná to někdo pochopí správně tak – jak to má být. To čtenáři samotným. Jednak mě před několika lety kontaktoval

obce Radkovic Stanislav Kasl, jednak se o nějaké písničky pro Spartu Radkovic hovořilo i mezi fotbalisty – to mi zase letos v létě řekl p.Tomáš Berka, jednatel klubu. Zpočátku jsem to bral jako takovou jejich provokaci. Ale když divácká i posluchačská veřejnost přijala moji dosavadní hudební tvorbu a texty písniček v podání Myslivecké kapely Atlas s porozuměním a některé ze skladeb se staly dokonce oblíbené, utvrdilo mě to v tom, co mi kdysi řekl právě Sláva Kasl ve chvíli, kdy jsem váhal, zda to mám být právě já, kdo by něco stvořil pro radkovičské fotbalisty. Tehdy mi to vysvětlil těmito slovy: „ ... a kdopak jinej by to asi měl pro Startu napsat než Ty ?! Tvůj táta tam hrál, Tvůj strejda tam hrál, horšičáci hráli a hrajou a Ty umíš napsat písničku. Tak se do toho dej a piš!“ Po další výzvě z úst p.Tomáše Berky už nebylo o čem diskutovat. Pouze jsem čekal na ten správný nápad. A ten přišel – jak se říká – jako blesk z čistého nebe dne 24.září 2017. Text, noty, zkoušky s kapelou, opravy a další zkoušky – termín se najednou krátil, protože jsme se v kapele kolektivně rozhodli, že písničku nahrajeme ve studiu Českého rozhlasu Plzeň a pak nejen, že ji dostanou radkovičtí fotbalisté a jejich fandové, ale že ji s malou obměnou textu také přihlásíme v TV Šlágr do soutěže Zlatý Šlágr 2018. A tam se museli dodat hotové nahrávky do půlnoci dne 19.11.2017. Začal takový kolotoč a maratón v jednom. A jaký je výsledek? Že do soutěže Zlatého Šlágru jsem nahrávku odvezl v úterý 14.11.2017 a hned v sobotu dne 18.listopadu jsem CD s nahrávkou předal Spartě Radkovic. Snad jsem jim toho dne přinesl i trochu štěstí. Odehrávali poslední zápas s FC Kasejovice a když jsem přišel na hřiště, tak Sparta dala vyrovnávací – druhý gól. A v té nové písničce se zpívá: „Dáme gól, přidáme druhý, třetí ...! Sparta dá gól, vítězný gól ...“ Neuvěřitelné! Nerozhodný výsledek poslal mužstva do rozstřelu na penalty a Sparta Radkovic v tomto posledním utkání na vlastním hřišti dala opravdu vítězný gól. Vyhrála 3 : 2. Gratuluji! A jako účastník – divák s párkem z udírny a dobrou plzeňskou dvanáctkou v ruce – předal jsem CD s „hymnou“ Sparty Radkovic jednatele p.Tomášovi Berkovi. Ať jim přináší dobrou náladu a fotbalové štěstí na všech hřištích! No - a tady ji mají v textové podobě nejen všichni fotbalisté a příznivci, ale i všichni čtenáři tohoto občasníku.

ten klub neměl
samochvála,
ponechám na
pan starosta

SPARTA RADKOVICE

pochodová písnička

Melodie a text: Miroslav Čepický, 24.09.2017

- A) Dlouholetou tradici, máme v naší vesnici.
(: Je to Radkovičská Sparta
skvělá fotbalová parta,
jsou to správní chlapíci :)
- B) Když zavelí Kydlíček, jsou hned všichni u míče.
(: Trénují na zápas příští
na vlastním i cizím hřišti
soupeři, ať bojí se ! :) .. SPARTA
RADKOVICE,
SPARTA DO TOHO
- ! **REFRAIN**
(: Dáme gól - balon do brány letííí
Dáme gól - přidáme druhý, třetííí
- Sparta dá gól - vítězný gól
- stejně jak před 100 léty – Góóól :)
- C) Někdy smůla, zklamání, v očích slzy nahání.
(: A štěstí když dopřeje nám,
vybijeme né jeden džbán
radosti nic nebrání :) .. SPARTA
RADKOVICE,
SPARTA DO TOHO !
- REFRAIN 2x

Kapelník, skladatel a textař Mirek Čepický

PODĚKOVÁNÍ

Velice ráda bych všem poděkovala! Velký DÍK patří vám všem, všem kteří jste se podíleli. Ať už dodáním výrobků, které jsme mohli prodávat, návštěvou Vánočního jarmarku, zakoupením výrobků či svařáku. Tím vším jste přispěli a to nejen do "kasičky", ale také jste přispěli k našemu úžasnému pocitu z toho, že se vám jarmark tak líbil. Maminky připravily až neuvěřitelně krásné dárky, kterými jsme se mohli pyšnit. Byla jsem velice potěšena, jak se všichni zúčastnění tohoto mého návrhu chopili. Opravdu jsem byla velice mile překvapena! Obrovský dík patří také Lence Krejčí, díky jejíž pomoci jsem mohla vše zorganizovat a uskutečnit. Jsem ráda, že se stala součástí tohoto "projektu" a těším se na další akce, které pro vás společnými silami uskutečníme (P.S. A vy se těšte také! :)). Vyzdvihnout musím také majitele Vitouňského mlýna, pana MUDr. Petra Kodla a Ing. Stanislava Bobříka. Díky jim jsme měli to nejkrásnější zázemí pro jarmark, jaké jsme si jen mohli představit. Jsem velice ráda, že nám poskytli nejen prostor a zázemí ale také nám dopřáli teplo vyzařující z krbu. To vše jsme od nich dostali darem! Moc si toho vážíme a ještě jednou děkujeme. A poslední dík patří také mému manželovi. I přesto, že jsem si toto vše vymyslela sama, bez jakéhokoliv vyzvání se okamžitě zapojil a začal organizovat vše s námi. Potěšilo mě, že jsme se my "sousedé" sešli a díky vám všem uskutečnili tak skvělou akci. Doufám, že se i vám líbilo a že si tuto akci rádi zase zopakujeme v příštím roce. Výsledkem celé této akce mělo být nejen příjemné setkání s našimi "sousedy" a kamarády, ale také získání finančního obnosu z prodeje Vánočních dáreků, tedy výrobků maminek dětí z MŠ Horšice a nejen jich. Jen díky vašim krásným Vánočním dárečkům a díky skvělým nákupčím se podařila vybrat fantastická částka 9.188,- Kč. Tento finanční obnos získaný z prodeje dáreků, svařáku, klobásek a buchet bude předán Mateřské škole Horšice. Tato částka bude využita na nákup potřebných pomůcek, či materiálů pro děti z mateřské školy.

DÍK, DÍK VÁM VŠEM! Bez vás bychom jarmark neměli.

Anna Chvalová, Lenka Krejčí

Několik málo slov starosty SDH Horšice v závěru roku 2017

Dovolte mi, abych jménem svým a všech hasičů z Horšic pozdravil Vás spoluobčany. Máme tu opět závěr roku, kdy je většinou nejvíce práce. Zpracovávají se hlášení a hodnotí se celý rok 2017. Jako poslední jedna z našich největších akcí byl lampiónový průvod obcí dne 3.11.2017. Tuto akci hodnotím jako zdařilou, pro velkou účast mládeže i dospělých. Děkuji všem, kdo se sebe menší měrou podílel jak na přípravě či zajištění v průběhu akce. Akce probíhá vždy při snížené viditelnosti a to si vyžaduje více pozornosti a opatrnosti.

Dne 4.12.2017 oslavil náš dlouholetý člen SDH Horšice – starosta obce své krásné kulaté 70.té narozeniny p. Miroslav Čepický. Pozvání k oslavě jsme přijali s velkou radostí

Pokračování...

ZIMNÍ NÁLADA

24.11.2017 Mir.Če.

Pošetilé pomyšlení když nám ještě slunko svítí.
Listí sice opadalo, před okny je stále kvítí.
Nevoní však jako zjara nebo v horkém létě,
ale vždycky potěší tě, při podzimním blátě.

A po babím létu není vidu, není památky
odletělo do daleka, pryč od naší zahrádky.
Už ho spláchly deště chladné, podzimní vítr ho vzal
a první mráz na hladině flitry stříbra zanechal.

Krupice, sníh, plískanice, přicházejí každým rokem.
Nejlépe ven podívat se, jen zavřeným oknem.
Ze skříně se nabízejí čapky, šály, rukavice,
pod kalhoty navlékáme jägerovy nohavice.

Jak je krásný zimní večer u krbových kamen,
když na nohy teplo sálá, pěkně hřeje plamen.
A když oheň vrhá stíny po zdech malé světničky,
televize nutná není, rozjímáme u svíčky.

Pakliže už musíme vykročit vstříc nečasu,
rozhlédnem se kolem sebe: Copak je to za krásu?
Zde jsou vločky stříbrné, rampouchy a sněhulák,
pohádkové zimní kouzlo, až z něho přechází zrak!

Ptáci jsou pryč od krmítka, osiřela zahrada.
Večer už se brzy stmívá, sváteční noc nastává.
Ráno když se probudíme, vstává se nám nerado.
Po Matěji přijde jaro, sbohem zimní nálado!

Podzim a BRAMBOROVÉ SOUTĚŽE ve ŠD

V rámci názorného doplnění učiva z prvouky a přírodovědy jsme ve školní družině na podzim pozorovali při vycházkách práci na poli, povídali jsme si o podzimní sklizni a sledovali jsme zemědělské stroje. Abychom nezůstali jen u povídání, vyrobili jsme z kukuřice panáčky a víly. Dne 11. Října jsme si uspořádali zábavné „Bramborové soutěže.“ Soutěžilo se ve družstvech a úkoly nebyly vůbec jednoduché. Žáci přebírali zrníčka, házeli brambory do košíku, přehazovali sousedovi červivá jablka, sázeli a sbírali brambory a na trakaři převáželi brambory do pytlů. Zábavné soutěžní odpoledne si žáci velmi užili.

Sylva Seidenglanzová

Lesní pedagogika

Pátek 13.října byl pro naše žáky dnem projektového vyučování. Vzdělávali se v oblasti environmentální výchovy a aktuálním tématem se stal ekosystém lesa. Lesník Pavel Šefl seznámil děti s obsahem svojí práce, připravil si pro ně různé hry se dřevem, vyprávěl o obyvatelích lesa.

Děti se učily rozeznávat zvuky zvířat, se kterými se mohou setkat v blízkém okolí, a také si vyzkoušely zvuky vábníček. Zajímavý byl i nácvik zahánění divočáka. Nejvíce nás ovšem potěšila jezevčice Julča. Na jaře strávíme s panem Šflelem celé dopoledne v lese a navštívíme i centrum Lesní pedagogiky

A. Vodičková

Beseda s dentální hygienistkou

V rámci minimálního preventivního programu jsme pozvali do školy dentální hygienistku paní Janu Kramlovou, aby žákům vysvětlila jak pečovat o zuby, abychom předešli zubnímu kazu a aby zuby byly krásné, zdravé a čisté. Nejdříve žákům představila, co vlastně zubní hygienistka dělá, jak často mají navštěvovat zubní lékařku i hygienistku a co je vlastně v ordinaci čeká. Potom pohovořila o zubech, jak zub vypadá, z čeho se skládá a kolik vlastně máme zubů. Dále se žáci dozvěděli, co způsobuje onemocnění zubů, o zubním kazu a proč je důležité si zuby čistit. Zmínila také potraviny, které zubům škodí a které jim naopak prospívají. Na závěr si každý se svým kartáčkem vyzkoušel, jak správně si má zuby čistit a jaký je pro děti školního věku kartáček nejvhodnější. To že žáky beseda zaujala, dokazovali svými četnými dotazy.

Sylva Seidenglanzová

Vycházka za zvířátky

V pátek 20. 10. 2017 jsme se v dopoledních hodinách vydali společně s MŠ do lesa. Tato akce se stala již naší tradicí. Žáci a děti v průběhu měsíce září a října sbírají různé plody a koncem října je společně doneseme do lesa. Zjistíme, co je nového ve vsi a v okolí, zopakujeme si rostliny a stromy, které rostou v

blízkosti a samozřejmě si žáci popovídají s mladšími dětmi z MŠ. Vycházka se všem velice líbí, nejen proto, že se dostaneme do přírody, ale hlavně proto, že se alespoň jednu hodinku nemusíme učit. Těšíme se už na příští rok.

Jana Tolarová

O pejskovi a kočičce

Ve středu 1. 11. 2017 jsme se žáky 1. - 3. ročníku navštívili Kulturní dům v Příchovicích, abychom shlédli divadelní představení O pejskovi a kočičce. Toto představení bylo inspirované známým povídáním O pejskovi a kočičce a méně známým Povídejme si, děti od Josefa Čapka. Pohádka byla doplněna o hudbu z 30. let, nechyběl v ní vtip, hravost a pohoda. Zkrátka Pejsek a kočička trochu jinak, než jak ji známe. Představení všechny děti velice nadchlo a odcházeli jsme všichni spokojeni. K pohodě přispělo i vlídné přijetí p. starostky Pavly Nohavové, která nás příjemně uvítala.

Jana Tolarová

A ještě jednou O pejskovi a kočičce

Na první listopadový den v tomto roce nás pozvala MŠ Příchovice na pohádku O pejskovi a kočičce, kterou nám představila divadelní společnost „Divadýlko Kuba“ z Plzně. Představení bylo inspirováno známou knihou Josefa Čapka Povídaní o pejskovi a kočičce. Naši pohádkoví hrdinové tančili, zpívali, pekli dort, myli pejska a vyprávěli si pohádky – O noční košilce a O klukovi.

V celém představení děti mohly vidět spoustu hereckých figlů, nápadů, kouzel a věřím, že si to pěkně užily.

Dana Řihošková

Strašidelné odpoledne ve ŠD

Týden na přelomu října a listopadu jsme ve školní družině nazvali „DÝŇOVÝ“. Dýňový proto, že jsme vyráběli lampičky s dýňovým motivem, netradiční metodou z pěny na holení jsme vyrobili závěsné obrázky dýní a ve středu 1. listopadu jsme si uspořádali „STRAŠIDELNÉ ODPOLEDNE“. Žáci se převlékli do kostýmů dýní, duchů, strašidel a čarodějnic, na obličej si ještě namalovali pavučiny s pavouky a mohlo začít předvádění scének a kouzel, se kterými se strašidla předvedla. Nechyběli ani lístečky s předpovědí na školní

rok, které si žáci tahali od škodolibé čarodějnice a házení kouzelnou kostkou. Na závěr bylo kousání do otráveného jablka zavěšeného na provázku, které se však letos nikomu ukousnout nepodařilo.

Sylva Seidenglanzová

S Večerníčkem za pohádkou

Dvoudenní projektové vyučování, které proběhlo v 1. - 3. ročníku je u konce. Dnes jsme se museli rozloučit s Večerníčkem, pohádkami a pohádkovou říší. Je nám to moc líto, ale prožili jsme krásné dva dny opředené kouzly, dobrodružstvím, ale i legrací. Žáci řešili pohádkové kvízy, soutěžili v poznávání pohádek podle zvukových nahrávek, kreslili nejoblíbenější pohádkové postavy. Měli opravdu mnoho práce. Protože Večerníčkovi nesmí chybět jeho papírová čapka, vyrobili jsme si ji, zatancovali a zazpívali si písničku Dříve než nám klesnou víčka a celé projektové vyučování jsme završili vyhodnocením a odměněním celého projektu.

Všichni odcházeli spokojeni a plni dobré nálady. Tak dobrou noc, děti.

Jana Tolarová

Projektové dny se ve 4.- 5. ročníku

nesly v duchu zkoumání Plzeňského kraje. Žáci se rozdělili do tří pracovních skupin a dva dny urputně bojovali o co největší počet bodů a zajímavé odměny. Řešili jsme různé úkoly a kvízy, pracovali s mapou, poznávali města, řeky, vrcholy i památky našeho kraje. Průběžně jsme zhlédli několik krátkých snímků

propagujících Plzeňský kraj a porovnávali a hodnotili je. Nejvíce se líbil film s názvem Kraj, ze kterého se neodchází, ve kterém se ani Jamesi Bondovi nechce opustit tuto krajinu. Na závěr jsme ztvárnili postavy z plzeňských pověstí, herečkám a hercům to ve středověkém oblečení opravdu slušelo.

Alena Vodičková

Dokončení: Několik málo slov starosty SDH Horšice.....

a pogratulovat mu půjdeme s dárkem v následujícím týdnu.

Přejeme panu starostovi pevné zdraví, spokojenost, trvale dobrou náladu, mnoho zahranych písniček a trvalou mušku na čekané s puškou v ruce.

Během prosince 2017 a ledna 2018 budou probíhat VVH jednotlivých sborů v okrsku. Zde si zhodnotíme splnění všech úkolů a vytýčíme si úkoly na další období nejméně na rok 2018. Samozřejmě, že nezapomeneme na děti a mládež, tj. oslava MDD, konec prázdnin, lampionový průvod a další.

Závěr tohoto roku bude pro nás spojení se setkáním spoluobčanů a návštěvníků našich obcí u vánočního stromku dne 24.12.2017 a sklenky svařeného vína na návsi v Horšicích. Všechny příznivce SDH srdečně zveme na setkání na horšickou návěs o Štědrém dnu v 16.30hod.

Josef Bělohavý starosta SDH Horšice

Výlet do svíčkárny

Poslední listopadový den v tomto roce jsme se společně s žáky základní školy vydali do svíčkárny Rodas v Plzni. Cílem naší návštěvy bylo nejen dozvědět se něco o výrobě svíček, ale hlavně samotné tvoření dětí, na které se vždy moc těší. Do této svíčkárny se rádi vracíme. Přivítá nás milý a ochotný personál, ale také příjemné

prostředí. Ani tentokrát tomu nebylo jinak. Děti s nadšením plnily sáčky koupelovou solí různých barev, odlévaly voskové ozdoby, namáčely svíčky do vosků a zdobily je polevou „Starwax“.

Tento voňavý výlet se nám opět vydařil i díky přátelské atmosféře, která v této svíčkárně

panuje

Dana Řihošková - MŠ.

My se čertů nebojíme...

...My se čertů nebojíme, my se na ně připravíme. Tuhle větu hrdinně vykřikovaly děti týden před onou návštěvou z pekla. A jak jsme se na tu „nezvanou“ návštěvu ve školce připravili? Děti každý den hledaly dopis od Lucifera a plnily přímo pekelné úkoly. Vyráběly čertíky, naučily se říkanku a písničku o čertech, Mikuláši a andělovi, také si zatančily čertovský taneček a

povídaly si o tom, jak to v takovém pekle asi chodí. Hrály karty, cvičily i lenošily a při tom všem si pěkně zařádily.

A přišel den „D“ a už tu naši slavnou větu po školce moc slyšet nebylo. Zavítal mezi nás Mikuláš se svým doprovodem. Všichni najednou měli v sobě malou dušičku, dokonce i ti, co mají pro strach uděláno. Kniha hříchů na každého něco prozradila a tak malí nezbedníci museli slíbovat, že se polepší. Na závěr děti předvedly, co se za celý týden naučily a hodný andělek je za to odměnil balíčkem.

Děkujeme pekelné a nebeské delegaci za návštěvu a všem rodičům, kteří přispěli do mikulášského balíčku.

Dana Řihošková

Andělská pohádka

V pondělí 20. 11. 2017 se děti z mateřské školy vypravily za kama-rády do Přichovic. Diva-délko Nána přijelo do přicho-vické školky před-stavit „Andělskou pohádku“. Byl to příběh andělíčka, díky němuž se na zemi děly ne-dobré věci. Ale nebyla by to pohádka, kdyby neměla šťastný ko-nec. Andílek se napravil, dělal ra-dost svoji nebeské mamince a ostat-ním andělíčkům, ale především sám sobě. Celé představení děti sledovaly se zaujetím, byly vtaženy do děje a mohly vyjádřit své myšlenky a fantazii. Tato hudební pohádka byla krásná nejen svým obsahem a výstupem loutkoherečky Mileny Jelínkové, ale především nádherně vypracovanými kulisami.

Již nyní se těšíme na další chystanou pohádku v příštím školním roce.

Dana Řihošková

Vánoční dárek

Již několik let je naší tradicí společně s MŠ navštívit před vánocemi svíčkárnu Rodas v Plzni – Liticích. Strávili jsme zde opět příjemné dopoledne. Děti jsou zde nadšené a šťastné, že si mohou vyrobit dáreček pro své rodiče a prarodiče v podobě zdobené svíčky či barevné aromatické soli. Vše si zdobí dle své vlastní fantazie a dozví se i něco o výrobě a zdobení svíček. Velmi příjemné prostředí tvoří i samotní pracovníci svíčkárny, kteří se našim dětem opravdu věnovali a doporučovali správné postupy. Akce se opravdu vydařila a všichni odjížděli zpět do školy plni krásných dojmů a zážitků.

Jana Tolarová

Nastal adventní čas a v rodinách se začaly rozsvěcovat první adventní svíčky, ve městech i na venkově se rozzářily vánoční stromečky a konají se vánoční jarmarky. Ten, o kterém chci napsat já, byl první a pro mě, jako učitelku mateřské školy, výjimečný. Ptáte se čím? Protože se jednalo o první vánoční jarmark za posledních 20 let na Horšicku. Uspořádali ho sami rodiče dětí ze školky a výtěžek jim chtějí věnovat.

Konal se v bývalém mlýně ve Vitouni. Majitelé JUDr. Petr Kodl a Ing. Stanislav Bobřík, kteří byli hlavními sponzory akce, poskytli rodičům tyto nádherné prostory zcela zdarma.

V krbových kamnech praskal oheň, z reproduktorů

byly slyšet vánoční koledy, venku se prodávalo něco na zahřátí a uvnitř bylo takových věcí, které maminky, ale i babičky, samy vyráběly, až oči přecházely. Jedním slovem – nádhera. Po nákupu si návštěvníci mohli dát kávu nebo čaj a k tomu zakousnout něco sladkého. Pro děti byly připravené koutky, kde si mohly stříhat, kreslit nebo se jinak zabavit. Vánoční atmosféra dýchla opravdu na každého, kdo se přišel podívat.

Ani slovy nedokážu vyjádřit, jak velké DĚKUJI patří všem, kteří se podíleli na tak nádherné akci. Vůbec si netroufnu je všechny jmenovat, protože bych mohla někoho opomenout a to by mě moc mrzelo. Kdyby se tato akce stala tradicí, bylo by to moc fajn.

Je vůbec úžasné, že v dnešní uspěchané době se najdou lidé, kteří chtějí pomáhat. MOC DĚKUJI za děti z Mateřské školy v Horšicích.

Učitelka mateřské školy Jarka Jeslínková